

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια
Ημερομηνία: Κυριακή, 25-01-2009
Σελίδα: 37
Μέγεθος: 1044 cm²
Μέση κυκλοφορία: 477
Επικοινωνία εντύπου: (210) 6172.700-7
Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

37

Επιμέλεια: Γιάννης Ασδραχάς
asd@express.gr

Η ζωή είναι βιβλίο

ΕΞΠΡΕΣΣ

Κυριακή 25 Ιανουαρίου 2009

▲ Της Παναγιώτας Αντωνοπούλου, από τις Εκδόσεις «Δρακοπούλου» Ερευνα για αθλητισμό, πολιτική και ΜΜΕ

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ - ΜΜΕ - πολιτική. «Καυτή», πολυσύνθετη έως και επίνδυνα «μπελεγμένη» σκέψη; Στην οποία διακυβερνούνται μισή πόλη; Η διευθνήτρια της εφημερίδας «Βραδυνή» Πόλα Αντωνοπούλου στο βιβλίο «Αθλητισμός, Πολιτική και ΜΜΕ» καταπίνει με το θέμα, (Εκδόσεις «Δρακοπούλου») επειδή τολμά έως και να τιν... υπερναλώσει, βάτοντας λίγο πολύ τα πράγματα στη θέση τους. Η έρευνά της, που εστιάζει και στην ελληνική περίπτωση, συζητείται σε επίσημα στοιχεία που χαρτογραφούν τόσο τον αθλητικό τύπο, την πορεία και τις προοπτικές του όσο και το αθλητικό ραδιόφωνο ως ανεξάρτητο οφείο. Πολλά και καταγεγραμμένα ηρώματα που θέτει η συγγραφέας στα δρόμα κερφάλια του βιβλίου της, στα οποία δίνει πάντως και απαντήσεις: Αποτελούν σήμερα τα ΜΜΕ δεσποζούσα μορφή εξουσίας πάνω

στον αθλητισμό; Αν ναι, σε ποιο βαθμό και μέσα από ποιες διαδικασίες οδηγούν σε αλλοίωση του περιεχομένου του; Τι είναι αυτό που εμπορεύεται σήμερα ο αθλητισμός είναι των ΜΜΕ; Είναι το κοινωνικό του περιεχόμενο, το θέμα, οι αθλητές του ή και τα τρία μαζί; Η μήπως εμπορεύεται το ίδιο το κοινό του; Και πώς επενεργεί σε όλα αυτά το πολιτικό πλαίσιο εντός του οποίου λειτουργούν σήμερα τα ΜΜΕ και οικείται ο αθλητισμός ως κοινωνική δραστηριότητα; Σε ό,τι αφορά τα αθλητικά ΜΜΕ, ποιες είναι οι ιδιαίτερες ρόττες της συγκεκριμένης αγοράς και τι είναι αυτό που τη διαφοροποιεί από την αγορά των πολιτικών μέσων ενημέρωσης; Ακολουθούν τα αθλητικά και πολιτικά μέσα ενημέρωσης παράλληλα πορεία ή μήπως ασυμβίβαστα; Και γιατί; Οι απαντήσεις δίνονται με

τη μορφή, μεταξύ άλλων, μιας πυραμίδας: στον κορυφή της πυραμίδας της επικουρίας του αθλητισμού και των πολιτικών συνιστώσών του, τοποθετείται η κουλτούρα της παγκοσμιοποίησης, έκφραση της οποίας αποτελεί η ψευδοκοινότητα του σύγχρονου αθλητισμού με διαστάσεις πρωτίστως οικονομικές αλλά παράλληλα και ιδεολογικές, πολιτικές, ψυχολογικές και αισθητικές. Στο αμέσως επόμενο επίπεδο βρίσκονται τα ΜΜΕ, τα οποία υποβιβάζουν τον αθλητισμό στο επίπεδο του καταναλωτικού προϊόντος. Στο επόμενο στάδιο βρίσκεται το πολιτικό περιβάλλον. Αμέσως μετά βρίσκεται ο ίδιος ο αθλητισμός, υποβιβάζοντας στο επίπεδο του καταναλωτικού προϊόντος. Στη βάση, τέλος, της πυραμίδας είναι το φιλαθλο κοινό, ο τελικός αποδέκτης της παγκοσμιοποιημένης (ψευδο)κοινότητας του αθλητισμού και ο τελικός καταναλωτής-αποδέκτης της. Το αθλητικό κοινό είναι παράλληλα καταναλωτής και προϊόν.

Εκδόσεις Πατάκη

▲ Μισέλ Φαίς Περί Διαδικτύου

ΤΟ Διαδίκτυο δεν μπάκε απλώς στη ζωή μας. Για πάρα πολλούς, παγκοσμίως, είναι η ίδια η ζωή. Υπερβολή; Τρία εκατομμύρια διαδικτυακοί χρήστες και πλέον των 10.000 blogs στην Ελλάδα πιστοποιούν τη νέα πραγματικότητα, που δεν είναι μόνο ψηφιακή. Έτσι απτην ακριβώς τη νέα «συνθήκη» της διαδικτυακής βιβλιοφιλίας που εξαπλώνεται με γεωμετρική πρόοδο, ενώ ήδη αρκετοί bloggers τυπώνουν ακόμη και τα άλλα ημερολόγια τους σε βιβλία, βάλθηκαν να απαντήσουν εμπράκτως ο Μισέλ Φαίς και οι εκδόσεις «Πατάκη» με τον διαγωνισμό «Hotel 2008». «Χαμένοι στο Διαδίκτυο» είναι ο τίτλος της έκδοσης με τον βραχύ κατάλογο του διαγωνισμού, που εκκινεί από μια ιστορία αναμνηστική από το Διαδίκτυο, ένα διήγημα που λογοδοτεί στη θεματική και στην ποιητική της ψηφιακής πραγματικότητας. Κάτω από αυτή την κοινή «στέγη» συναρπάζονται τα διηγήματα: «Το αγαπημένο σου ζώο» του Κώστα Ιακώβ, «Η ώρα της Αρπυίας» της Μαρίας Πρωινοτάριου, «Ανθρώπινος κόσμος» της Μαρίας Δαλαμπίρου, «Εγώ και το κουνέλι» της Βιβιαν Ευθυμοπούλου, «Mezzanine» της Μυρτώ Καλοφωλιά, «Είμαι εδώ» της Ελενας Γελάση, «Αναζήτηση» του Χρίστου Κυθρεώτη, «Προμώμα με κουβεντάζω με chatbots» του Χρίστου Χρυσόπουλου, «Φανταστικό τοπίο 4.1 (Betamix)» του Θεοδωρή Χιώτη και «Μέση ηλικία» της Ελιάνας Χουρμουζιάδου. «Το διαδίκτυο στα διηγήματα αυτά μάλλον δεν παρουσιάζεται ως τόπος προόδου και φωτός, αλλά μάλλον ως υποκατάστατο αβιώσης ζωής και απειλητικό επέκταση», συνοψίζει στην εισαγωγή της ιδιαίτερης έκδοσης του «Πατάκη» η Τίτικα Δημητρούλια. «Να να είμαστε δίκαιοι πάντως», καταλήγει, «υπάρχει και το άλλο διαδίκτυο, τις γνώσεις, τις συνέργιες, τις ανατροπές, έτσι κι εκτός λογοτεχνίας. Όλα είναι ζήτημα οπτικής γωνίας. Σε όλους τους δυνατούς κόσμους». Δεν διαφωνούμε.

Η ιστορία της σύγχρονης Παλαιστίνης του αίματος

Του Ιλάν Παπ, σε μετάφραση Μαρίας Αριάδνης Αδαμάνου, Εκδόσεις «Κέδρος»

«ΣΤΗ χώρα μου, τον τόσο φορτισμένη πολιτικά, και οι δύο ομάδες (α.α. Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι) θεωρούν την ιστορία ένα ακόμα πρίσμα μέσω του οποίου βλέπουν την παρούσα και όχι την παρελθούσα πραγματικότητα», σημειώνει στην εισαγωγή του πυκνογραφημένου βιβλίου του «Η ιστορία της σύγχρονης Παλαιστίνης» ο Ισραηλινός ιστορικός γεωαναοβερβατικός και γαλβός, Ιλάν Παπ, από την εδρα του ως καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Χάιφα -το ποσοστό των Παλαιστινίων φοιτητών στα εδρανα είναι το 1/5- όπου διδάσκει την ιστορία της σύγχρονης ουν Παλαιστίνης. Όπως έχει διαπισωθεί από την επαφή με τους φοιτητές ο Ιλάν Παπ «συνά ζήλο από τους φοιτητές μου, εκδίνεις τις κέρρες με την απροδόκιμα κλίση απόφαρα να συνδύσω τον αυτό που βλέπουν από το παράθυρο (την πόλη της Χάιφα) με την ιστορία.

Οι Παλαιστίνιοι φοιτητές περιγράφουν μία πόλη όπου κάποτε υπήρχε μία ανούσια παλαιστινιακή πολιτεία που εκκινώθηκε και καταστράφηκε από τους Εβραίους το 1948. Οι Εβραίοι φοιτητές βλέπουν μία ανούσια πόλη οικοδομημένη εκεί που κάποτε βασιλεύει ο άδειος χώρος και η καταστροφή». Και όπως καταλήγει συμπερασματικά: «Τούτες οι δύο συγκρουόμενες απόψεις υπάρχουν παντού στη χώρα. Αναπυροποιούν ιστορικές αφηγήσεις, ισχυρές ιστορικές εκδόσεις που γίνονται δεκάδες ως αληθινές είτε λέγονται από ντυπαγωγούς στα νήματα των παιδικών σταθμών είτε από καθηγητές παιδικών σταθμών είτε από καθηγητές πανεπιστημίου σε φοιτητές που σπουδάζουν ιστορία». Η πυκνότητα της αφήγησης ποικίλλει, αλλά όχι η ακολουθία ή οι ήρωες και οι αγώνες της», καταλήγει η παράγραφος

Αναγκαστικά η ταυτότητα του Ιλάν Παπ μπορεί να προειδοποιήσει τον αναγνώστη πως σε κάποια σημεία η ιστορία της Πάλαιστίνης θα έχει αλλοιωθεί από σταθμά που επηβάλλει ο εθνικισμός ή η θρησκεία. Όπως ο ίδιος σημειώνει, το πρίσμα που χρησιμοποιεί ως φίλτρο ήταν μόνο ο ανθρώπινος. Παράδειγμα λοιπόν τις συμπληρώσεις των λαών που θεωρούν πως τους ανήκει -για δικαίους ή άδικους λόγους- η ίδια γη. Ο Ιλάν Παπ στις σελίδες του βιβλίου του πίνει το νήμα του χρόνου από την αρχή, όταν η περιοχή που σήμερα βρίσκεται στο προσκήνιο της επικαιρότητας ήταν ένα «κοιμημένο» κομμάτι της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, περιοχή που ακόμα οι λαοί της δεν είχαν ανακαλύψει τον εθνικισμό και τα σύνορα. Η αλλαγή αυτής της πολύχρονης κατάστασης ήρθε με τις εκστρα-

▲ Μπέρναρντ Σλινκ Γυναίκα με Οσκαρ

Μετάφραση: Περίγλυπη Τσινάρη
Εκδόσεις «Κέδρος»

ΔΕΙΤΕ το «The Reader», ελληνιστί τα «Στραγγισμένα κελάρα». Εκπαικτική οσκαρική ταινία του Στίβεν Ντάνιερ, που βασίζεται στο αριστοτεχνικό βιβλίο «Διαβάζοντας τη Χάνα», του Μπέρναρντ Σλινκ, «ψυχογράφημα» για τον συμβιβασμό εαυτού ενός 15χρονου και μιας 35χρονης, που συνδέεται άρρηκτα με τη συλλογική εννοια της μεταπολεμικής Γερμανίας. Δείτε την ταινία, αν θέλετε διαβάστε και το βιβλίο, και σύγχρονος αναζητήστε για αντιστικτική ανάγνωση ένα ακόμη ιστορικό ντοκουμέντο, που ρίχνει φως στο δράμα των Γερμανών μετά την ήττα. Από τον «Κέδρος» ξανακυκλοφορεί το σπουδαίο ντοκουμέντο «Μια γυναίκα στο Βερολίνο». Οι ημερολογιακές σημειώσεις μιας ανώνυμης τριαντάχρονης Γερμανίδας από τις 20 Απριλίου του 1945 έως τις 22 Ιουνίου του 1945, όταν το Βερολίνο βρίσκεται, για πρώτη φορά, υπό ασφικτική πολιορκία. Είναι οι οκτώ απάνθρωπες εβδομάδες, που το Βερολίνο «έπιε» κάτω απ' τα πυρά του ρωσικού στρατού. Χωρίς να αυτοκυριεύεται, η ανώνυμη Γερμανίδα καταγράφει ότι συμβαίνει στην ίδια και τους κατοίκους του οπισθίου όπου βρήκε καταφύγιο. Τραγικές οι στιγμές των συμπολιτών της σε μια λεηλατημένη πόλη, γεμάτη ερείπια, όπου δεν υπάρχουν ούτε τροφή ούτε νερό, ενώ συστηματικά και κατ' εξακολούθηση οι γυναίκες -ακόμη και ηλικιωμένες- πέφτουν θύματα βιασμού. Οι όροι αντιστρέφονται και ο θύτης γίνεται θύμα ενώσα εκατομμύρια άμαχοι Βερολινέζοι βιώνουν μια ανελέητη και χωρίς ηθική επίθεση. Ενα από τα πλέον αποκαλυπτικά κομμάτια κοινωνικής ιστορίας. Ο πρόλογος της έκδοσης είναι του Αντονι Μπίβρο και η επίλογος του Χανς Μάγκνους Εντνοερπεργκ. Η ελληνική μετάφραση είναι της Περίγλυπης Τσινάρη.

▲ Κιθ Εϊνζελ Πίρσον Για τον Νίτσε

Μετάφραση: Δέσποινα Ρισσάκη
Εκδόσεις Πατάκη

ΝΙΤΣΕ. Τι τον έκανε τόσο ευρέως γνωστό και από τον θάνατό του το 1900 τόσο αμυλεγμένη προσωπικότητα; Η γονεϊκή του τρέλας του; Η διασπέρση των φιλοσοφικών ιδεών του, με πρώην και καλύτερη αυτή περί Ύπερανθρώπου, σε τέτοιο βαθμό ώστε να θεωρείται άδικος ο θεωρητικός του

ναζισμού; Ο Κιθ Εϊνζελ Πίρσον, καθηγητής Φιλοσοφίας και προϊστάμενος του τμήματος Μεταπτυχιακών Ερευνών στο Πανεπιστήμιο του Γιόρκ, έχει ασχοληθεί με τον Νίτσε τόσο ώστε να θεωρείται ειδικός: έει συγγράφει μια εισαγωγή στον Νίτσε πολιτικό σοκαριστή, το «έλειο νικηστή» και το έργο «Νίτσε εναντίον Ρουσό: Σπουδή στην ντυσεική ηθική και πολιτική σκέψη», ενώ έχει επιμεληθεί και την έκδοση «Νίτσε, ο αναγνώστης». Στο τομείο «Νίτσε», που κυκλοφορεί από τον Πατάκη (η μετάφραση της Δέσποινας Ρισσάκη), ο

Πίρσον δίνει τη προκαταρκτικά μαθήματα: εισάγει τον αναγνώστη στο χαρακτηριστικό φιλοσοφικό στυλ του Νίτσε παρακολουθώντας από κοντά την ανάπτυξη της σκέψης του. Η σκέψη του Νίτσε περιτορφέρεται γύρω από μια νέα και εντυπωσιακή έννοια της ανθρώπινης, μιας ανθρωπότητας που έχει συμβιβαστεί με το γεγονός της θανάτου του Θεού και εκδράζει την τέχνη και την επιστήμη του να ζει καλά, απαλλαγμένη από την ανάγκη για μεταφυσικές βεβαιότητες και ηθικά απόλυτα.